

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Juřicovou v hlavním líčení konaném dne 23. 3. 2023 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaný [redacted], narozený [redacted] v Českých Budějovicích, trvale bytem [redacted], z důvodu neznámého pobytu stíhán jako uprchlý,

je vinen, že

1. od prosince 2014 do 16. 6. 2020 ,vyjma období od 6. 3. 2017 do 6. 7. 2019, kdy vykonával trest odnětí svobody, a od 1. 9. 2021 do 16. 8. 2022 v Českém Krumlově ani nikde jinde neplnil zákonnou vyživovací povinnost na syna [redacted], narozeného [redacted], bytem u matky [redacted], bytem, [redacted], a to přesto, že konkrétní výše vyživovací povinnosti mu byla stanovena rozsudkem Okresního soudu Žďár nad Sázavou ze dne 10. 6. 2004 č.j. 4 Nc 1537/2004-29 částkou 1 000 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám matky dítěte a od 1. 3. 2020 k rukám již zletilého syna, čímž za uvedené období dluží na výživném k rukám matky dítěte [redacted] částku ve výši nejméně 35 000 Kč, přičemž matce dítěte byly od měsíce února 2014 do května 2017 z důvodu finanční tísně vypláceny Úřadem práce ČR sociální dávky pomoci v hmotné nouzi, a k rukám syna [redacted] dluží částku ve výši nejméně 16 000 Kč,
2. v době od prosince 2014 do 31. 8. 2016 v Českých Budějovicích, ani nikde jinde neplnil zákonnou vyživovací povinnost na syna [redacted], narozeného [redacted], bytem u matky [redacted], [redacted], a to přesto, že konkrétní výše vyživovací povinnosti mu byla stanovena rozsudkem Okresního soudu v Českých

Shodu s prvopisem potvrzuje Moravčíková Petra.

Budějovicích ze dne 15. 10. 1998 č.j. Nc 315/98-20 částkou 1 100 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám matky dítěte a od 13. 4. 2016 k rukám již zletilého syna, čímž za uvedené období dluží k rukám matky částku ve výši nejméně 17 600 Kč a k rukám již zletilého syna částku ve výši nejméně 5 500 Kč,

3. v době od prosince 2014 do 31. 8. 2022, vyjma období od 6. 3. 2017 do 6. 7. 2019, kdy vykonával trest odnětí svobody, [REDAKCE], okres Vyškov ani nikde jinde neplnil zákonnou vyživovací povinnost na dceru [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], svěřenou na základě rozsudku Okresního soudu ve Vyškově ze dne 20. 7. 2005 č.j. 8 P 181/2004-201 do společné pěstounské péče manželů [REDAKCE] a [REDAKCE], bytem [REDAKCE], a to přesto, že konkrétní výše vyživovací povinnosti mu byla stanovena rozsudkem Okresního soudu ve Vyškově ze dne 12. 10. 2006 č.j. 8 P 181/2004-254 částkou 1 000 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci na účet Úřadu práce ČR, když uhradil na výživném částku ve výši 28 179 Kč, a za shora uvedené období tak dluží na výživném částku nejméně 36 821 Kč na účet Úřadu práce České republiky, který vyplácel pěstounům na výživu jeho dcery [REDAKCE] pravidelný měsíční příspěvek na úhradu potřeb dítěte v pěstounské péči,

přičemž plnění vyživovací povinnosti se úmyslně vyhýbal, neboť se zdržoval na neznámém místě, aniž předal jakýkoliv kontakt na svou osobu,

tedy

ad 1.

úmyslně se vyhýbal plnění své zákonné povinnosti vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce a vydal oprávněnou osobu nebezpečí nouze,

ad 2. – 3.

úmyslně se vyhýbal plnění své zákonné povinnosti vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

ad 1.

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 2, odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“)

ad 2. – 3.

dvojnásobný přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců.**

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v rámci trestního řízení má soud za prokázaný následující skutkový stav.

Shodu s prvopisem potvrzuje Moravčíková Petra.

2. Obžalovaný [REDACTED] je otcem [REDACTED], narozeného [REDACTED], [REDACTED], narozeného [REDACTED] a [REDACTED], narozené [REDACTED]. Rozsudkem Okresního soudu ve Zďáře nad Sázavou ze dne 10. 6. 2004 č.j. 4 Nc 1537/2004-29 bylo rozhodnuto o povinnosti obžalovaného přispívat na výživu syna [REDACTED] částkou 1 000 Kč měsíčně, rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 10. 1998 č. j. Nc 315/98-20 částkou 1 100 Kč měsíčně počínaje 1. 10. 1998 na výživu syna [REDACTED] a rozsudkem Okresního soudu ve Vyškově z 12. 10. 2006 č. j. 8 P 181/2004-254 částkou 1 000 Kč měsíčně na dceru [REDACTED]. Splatnost výživného byla u všech shora uvedených povinností stanovena nejpozději do každého 15. dne v měsíci předem. Na syna [REDACTED] byl povinen hradit danou částku k rukám matky dítěte [REDACTED] a od 1. 3. 2020 pak k rukám zletilého syna [REDACTED], a dluží tak k rukám matky částku ve výši nejméně 35 000 Kč, přičemž matce dítěte byly od měsíce února 2014 do května 2017 z důvodu finanční tísně vypláceny Úřadem práce ČR sociální dávky pomoci v hmotné nouzi, k rukám syna [REDACTED] pak dluží částku ve výši nejméně 16 000 Kč. Na syna [REDACTED] měl výživné hradit k rukám matky [REDACTED], a od 13. 4. 2016 k rukám zletilého syna [REDACTED], za dané období však dluží k rukám matky částku ve výši nejméně 17 600 Kč a k rukám syna [REDACTED] ve výši 5 500 Kč. Dcera [REDACTED] byla svěřena do pěstounské péče, a v jejím případě tak měla být tato částka hrazena na účet Úřadu práce ve Vyškově, přičemž za shora uvedené období uhradil na výživném částku ve výši 28 179 Kč, a dluží tak na výživném částku nejméně 36 821 Kč. Obžalovaný se dlouhodobě zdržuje na neznámém místě, přičemž s dětmi přerušil veškerý kontakt a plnění vyživovací povinnosti se vyhýbá.
3. Hlavní líčení proběhlo ve dvou termínech, a to 31. 1. 2023 a 23. 3. 2023, vždy v nepřítomnosti obžalovaného, když tento je pro orgány činné v trestním řízení nedosažitelný a je tak vedeno řízení proti uprchlému.
4. Svědkyně [REDACTED], která je matkou [REDACTED], k věci vypověděla, že poslední úprava výživného soudem proběhla v roce 2004, kdy byla obžalovanému uložena povinnost hradit jej ve výši 1 000 Kč měsíčně. Exekučně se jej nikdy nepokoušela vymáhat, návrh na zvýšení výživného nepodávala, neboť si byla vědoma, že vyšší výživné obžalovaný stejně hradit nebude. Obžalovaný byl s [REDACTED] v kontaktu naposledy když mu byly asi 3 roky, svědkyni pak kontaktoval asi před 3 roky, kdy spolu krátce mluvili. V mezidobí pak žádnou snahu kontaktovat syna či svědkyni neprojevili. Syn udržuje kontakt s otcovskými prarodiči, ke kterým jezdil každé dva týdny na víkend, oni sami však o synovi žádné zprávy nemají. K osobě obžalovaného uvedla, že je vyučen, žili spolu ve společné domácnosti asi 4 roky, přičemž po dobu zhruba 2 let obžalovaný pracoval jako ošetřovatel skotu v JZD. Následně pracoval již pouze brigádně, a to především po hospodách jako údržbář, stálou práci si však udržet nedokázal. K osobním a majetkovým poměrům svým a svého syna uvedla, že spolu bydlí v jedné domácnosti, syn má ukončené vzdělání jako kuchař – číšník a chodí stále do školy v Kaplici, obor security, příjmy má z brigády v této oblasti. Ona pracuje jako dělnice ve [REDACTED], zhruba 5 let nazpět pak sice pracovala, nedosahovala však dostatečných příjmů a pobírala dávky v hmotné nouzi a příspěvek na bydlení. Sdělila, že výživné jí do rodinného rozpočtu sice chybělo, vždy se však o syna zvládla postarat, nikdy nebyl vystaven nouzi. Nájem hradí svědkyně ve výši 7 500 Kč měsíčně, syn jí na něj nepřispívá, hradí si však sám jízdné do školy a ostatní osobní náklady. Jednou synovi kupovala rovnátka, dále bral ještě léky na astma, tyto náklady však zvládla uhradit.
5. [REDACTED] k věci uvedl, že svého otce neviděl asi 10 let. Příležitost k setkání s ním měl před asi 3 až 4 roky, neměl však zrovna čas a otec jej již dále nijak nekontaktoval, a to ani prostřednictvím sociálních sítí. Je v kontaktu s babičkou z otcovské strany, s oběma prarodiči vychází velmi dobře.

Shodu s prvopisem potvrzuje Moravčíková Petra.

6. Svědkyně [REDACTED], která je matkou [REDACTED], uvedla, že výživné na syna [REDACTED] bylo soudem stanoveno zhruba 10 -15 let nazpět, přičemž výše výživného byla stanovena na 1 100 Kč měsíčně a toto do dnešního dne nebylo nijak zvyšováno. Obžalovaný matce uhradil výživné jedinkrát, taktéž asi 10 až 15 let nazpět, a to ve výši 10 000 Kč nebo 13 000 Kč. Syna viděl obžalovaný naposledy když mu byly asi 3 roky, od té doby jej nijak nekontaktoval ani na sociálních sítích. K osobě obžalovaného sdělila, že s ním žila ve společné domácnosti asi 3 až 4 měsíce, během kterých pracoval pouze brigádně jako kopáč či číšník, nikdy si však práci neudržel dlouho. Obžalovaný výživné nehradil od roku 2014, přičemž se synem se dostali i do hmotné nouze, dávky však nepobírala, neboť jí finančně vypomáhali její rodiče. Její otec hradil [REDACTED] i kroužky, oba [REDACTED] prarodiče však zemřeli před 10 lety. Ke svým příjmům uvedla, že pracuje na částečný úvazek jako dělnice s příjmem kolem 7 000 Kč čistého, k tomu dále pobírá invalidní důchod ve výši 10 700 Kč. Se synem žijí v pronajatém bytě, za který platí měsíčně 15 000 Kč, přičemž jim je vyplácen příspěvek na bydlení, který činí zhruba polovinu z této částky. Syn má základní vzdělání, již od svých 18 let pracuje a finančně jí vypomáhá. Důvodem, proč nedostudoval střední školu, byl nedostatek financí.
7. Svědek [REDACTED] se k věci vyjádřil přípisem ze dne 23. 1. 2023, kdy sdělil, že s obžalovaným byl v kontaktu naposledy před 18 lety, kdy jej obžalovaný pozval na návštěvu zoologické zahrady, kterou odmítl. Od té doby s ním již v kontaktu nebyl. V řízení zároveň neuplatňuje jakýkoliv nárok na náhradu škody či nemajetkové újmy.
8. Z protokolu o výsledku svědkyně [REDACTED], který byl před soudem čten za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 1 trestního řádu, bylo zjištěno, že svědkyně se se svým otcem nezná, nikdy jej neviděla, nijak se s ním nestýká a o kontakt s ním nestojí. Otec ji samotnou taktéž nekontaktoval. Ve svých 3 letech byla svěřena do pěstounské péče své babičky [REDACTED], od roku 2004 pak byla svěřena do společné pěstounské péče [REDACTED] a [REDACTED], přičemž pěstounská péče byla ukončena 31. 8. 2022 jejím nástupem do zaměstnání. O hrazení výživného se nikdy nezajímala ani ona ani její pěstouni, neboť jim byly vypláceny dávky pěstounské péče, dárky ani jiné finanční dary od obžalovaného nikdy nedostala. Aktuálně bydlí v rodinném domě se svými pěstouny, náklady na bydlení se mohou pohybovat kolem 10 000 Kč měsíčně, přičemž tyto nesou právě pěstouni, kteří mají jako státní zaměstnanci dostatečné příjmy a svědkyně tak nikdy nebyla vystavena riziku nouze.
9. Z úředních záznamů o podaném vysvětlení pěstounů [REDACTED] (č. l. 114 – 115 spisu) a [REDACTED] (č. l. 117 – 118 spisu), jež byly čteny za splnění zákonných podmínek, bylo zjištěno, že se o [REDACTED] starají již od roku 2002, v roce 2005 pak byla svěřena do jejich pěstounské péče. Od roku 2006 jim byly vypláceny Úřadem práce ČR na péči o ni měsíčně pěstounské dávky ve výši 3 500 Kč, v roce 2022 pak tyto činily již zhruba 7 200 Kč. Obžalovaného nikdy osobně neviděli a v kontaktu s ním nejsou.
10. Ze zprávy Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Českých Budějovicích ze dne 6. 10. 2021 se podává, že [REDACTED] byla v letech 2014 až 2017 žadatelkou o dávky v hmotné nouzi a v dané období jí byl vyplácen příspěvek na živobytí. Mimo to byla žadatelkou o dávky státní sociální podpory.
11. Ze zpráv Úřadu práce ČR – krajská pobočka Brno ze dne 18. 11. 2021 a 30. 12. 2021 týkající se [REDACTED] se podává, že poslední splátku výživného řešenou v rámci předchozího trestního řízení Úřad práce ČR obdržel 30. 7. 2013. Za období od května 2013 do července 2019 bylo výživné pravidelně hrazeno pouze v období, kdy se obžalovaný nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody a výživné mu bylo sráženo z příjmu od zaměstnavatele a z odměny odsouzeného. Z přehledu o vyplacených dávkách [REDACTED] a [REDACTED] za rok 2021 bylo zjištěno, že [REDACTED] byl vyplácen příspěvek na úhradu potřeb dítěte ve výši 7 260 Kč měsíčně, [REDACTED] pak odměna pěstouna ve výši 8 880 Kč měsíčně, respektive 8 265 Kč v měsíci lednu 2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje Moravčíková Petra.

12. Ze zpráv Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Českých Budějovicích ze dne 8. 10. 2021 a 28. 11. 2022 bylo zjištěno, že obžalovaný není od prosince 2014 na tomto úřadě evidován, nepobírá podporu v nezaměstnanosti a od konce roku 2014 nepobírá ani dávky státní sociální podpory či dávky hmotné nouze.
13. Z usnesení Okresního soudu ve Vyškově ze dne 14. 12. 2017 č. j. 25 E 12/2013-74 a výpisu jednotlivých plateb z interního systému Úřadu práce ČR se podává, že po dobu výkonu trestu odnětí svobody obžalovaného bylo výživné sráženo exekučně.
14. Ze zpráv Okresní správy sociálního zabezpečení [redacted] ze dne 7. 10. 2021 a České Budějovice ze dne 15. 10. 2021 a 28. 11. 2022 se podává, že obžalovaný byl od roku 2014 veden jako zaměstnanec pouze dvakrát, a to dne 16. 9. 2019 u zaměstnavatele [redacted], a v období od 7. 10. 2015 do 30. 9. 2016 u zaměstnavatele [redacted]. V evidenci dočasně práce neschopných pak byl veden v období od 16. 5. 2016 do 23. 5. 2016. Jako osoba samostatně výdělečně činná nebyl v rozhodném období evidován.
15. Ze zprávy společnosti [redacted] z 13. 10. 2021 bylo zjištěno, že obžalovaný zde byl zaměstnán jediný den, a to 16. 9. 2019, práci ukončil bez uvedení důvodu a jeho výdělek činil 104 Kč.
16. Ze zprávy společnosti [redacted] z 18. 10. 2021 bylo zjištěno, že obžalovaný zde byl zaměstnán v období od 7. 10. 2015 do 30. 9. 2016, přičemž jeho pracovní poměr byl ukončen z důvodu uplynutí doby určité. Jeho průměrné čisté výděly za rok činily kolem 16 380 Kč až 17 529 Kč měsíčně, exekučně mu ze mzdy byly sráženy částky v rozmezí 572 Kč až 10 793 Kč měsíčně.
17. Ve výpisu z centrální evidence exekucí z 25. 11. 2021 má odsouzený celkem 7 záznamů.
18. Ze zprávy Městského úřadu Trhové Sviny ze dne 19. 11. 2021 se zjišťuje, že obžalovaný není zapsán v živnostenském rejstříku.
19. Z nabídky Úřadu práce ČR týkající se volných pracovních míst ze dne 22. 3. 2023 bylo zjištěno, že v Českých Budějovicích pro osoby bez vzdělání, se základním vzděláním či výučním listem je k dispozici 2 557 volných pracovních míst s měsíčním výdělkem pohybujícím se od zhruba 21 000 Kč do 35 000 Kč.
20. Dále byl skutkový stav zjištěn i dalšími listinnými důkazy, zejména pak rodnými listy dětí (č. l. 35, 87 a 130 spisu), zprávami ze škol jednotlivých dětí a potvrzeními o jejich studiu (č. l. 54 až 56, 94 a 96, 121 spisu), rozsudkem Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou z 10. 6. 2004 č. j. 4 Nc 1537/2004-29 (č. l. 38 – 39 spisu), rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 10. 1998 č. j. Nc 315/98-20 včetně návrhu na zvýšení výživného a usnesení o zastavení řízení pro neznámý pobyt obžalovaného (č. l. 81 spisu), rozsudkem Okresního soudu ve Vyškově ze dne 12. 10. 2006 č. j. 8 P 181/2004-254 (č. l. 146 – 147 spisu) jakož i navazujících opatrovnických rozhodnutí a z oznámení o přiznání dávky státní sociální podpory (č. l. 148 spisu), rozsudkem Okresního soudu ve Vyškově ze dne 27. 1. 2009 č. j. 1 T 5/2009-91 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2009 sp. zn. 3 To 220/2009, rozsudkem Okresního soudu ve Vyškově ze dne 3. 11. 2015 č. j. 2T 138/2014-275 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 16. 8. 2016 sp. zn. 4 To 252/2016.
21. Vyhodnocením zmíněných důkazů, jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách, dospěl soud k závěru, že se stal skutek tak, jak je shora popsán. Svá skutková zjištění ohledně výše vyživovací povinnosti soud opírá o rozsudky Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou sp. zn. 4 Nc 1537/2004, Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. Nc 315/98 a Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. 8 P 181/2004. Skutečnost, že výživné nebylo obžalovaným plněno tak, jak bylo shora uvedenými rozhodnutími stanoveno, soud zjistil z výpovědí svědků [redacted], [redacted], [redacted] a sdělení svědků [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted].

Shodu s prvopisem potvrzuje Moravčíková Petra.

22. Obžalovaný věděl, že je povinen přispívat na své děti vyživovací povinností ve výši, která byla specifikovaná ve výrocích shora uvedených rozsudků, když byl obžalovaný za nehrzení těchto vyživovacích povinností v minulosti soudně trestán, výše jednotlivých vyživovacích povinností se neměnila po mnoho let. Pokud si následně svoji vyživovací povinnost neplnil, věděl, že tímto porušuje zákon, již v minulosti byl za totožnou trestnou činnost odsouzen, a soud uzavírá, že jednal úmyslně.
23. Při posuzování otázky, zda obžalovaný byl schopen v posuzovaném období dostat své vyživovací povinnosti v celkové výši 3 100 Kč, soud vyšel z následujících úvah. Soud nemá vědomost o tom, jaké důvody vedly obžalovaného k tomu, že výživné neplnil. Z tohoto důvodu, při respektování zásady in dubio pro reo, vyšel z toho, že obžalovaný neměl v posuzovaném období finanční prostředky k placení výživného. V této souvislosti se tak soud zabýval otázkou, z jakých důvodů obžalovaný nedisponoval finančními prostředky. Z listinných důkazů bylo zjištěno, že obžalovaný v posuzovaném období nebyl od roku 2014 veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, zaměstnán byl přitom pouze ve dvou případech, přičemž v jedno případě trval pracovní poměr necelý rok, v dalším případě pak pouhý jeden den. V prvním případě došlo k ukončení pracovního poměru z důvodu uplynutí doby určité, na kterou byla pracovní smlouva sjednána, v případě druhém pak obžalovaný do práce přišel jednou a na další směnu se již nedostavil. Jediné období, kdy obžalovaný výživné hradil řádně bylo období, kdy se nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody, a to pouze na dceru [REDAKCE], když výživné bylo strháváno exekučně. Ve světle právě uvedeného soud uzavírá, že obžalovaný nedisponoval finančními prostředky pouze z toho důvodu, že se o získání jakýchkoli finančních prostředků ani nepokusil, když sice byl za uvedenou dobu jednou normálně zaměstnán, v druhém případě však jeho pracovní poměr trval jediný den, protože se již další den do zaměstnání nedostavil, od roku 2014 nebyl registrován v evidenci uchazečů o zaměstnání. Přistoupil-li k uvedenému, že v místě trvalého pobytu obžalovaného je dostatek volných míst odpovídající jeho kvalifikaci a poskytující příjem, jenž by pokryl výživné stanovené soudem, soud uzavírá, že pouze liknavý a nezodpovědný přístup obžalovaného je důvodem, že tento nemá legální zdroj příjmů, a připravil se tak o možnost hradit výživné na své děti. Soud uzavírá, že v opačném případě by byl schopen hradit výživné tak, jak bylo stanoveno soudním rozhodnutím.
24. Ze spisového materiálu se podává, že obžalovaný je dlouhodobě nedostupný pro orgány činné v trestním řízení, o jeho pobytu neví ani jeho rodina. S dětmi přerušil veškerý kontakt. Za situace, kdy obžalovaný si je vědom toho, že je ke svým dětem povinován výživou, a přesto výživné neplatí, zdržuje se na neznámém místě a s dětmi neudrzuje žádný kontakt, soud uzavírá, že se plnění vyživovací povinnosti vyhýbá.
25. Soud dospěl k následujícímu závěru. Obžalovaný [REDAKCE] v období specifikovaném ve výrokové části rozsudku úmyslně neplnil svou vyživovací povinnost ke svým dětem [REDAKCE] ve výši 1 000 Kč měsíčně, k synovi [REDAKCE] ve výši 1 100 Kč měsíčně a k dceři [REDAKCE] ve výši 1 000 Kč měsíčně. Z důvodu neplnění své vyživovací povinnosti tak obžalovaný ke dni 31. 8. 2022 dluží na výživném k rukám [REDAKCE] částku ve výši 35 000 Kč, k rukám syna [REDAKCE] částku 16 000 Kč, k rukám [REDAKCE] částku 17 600 Kč, k rukám [REDAKCE] 5 500 Kč, a Úřadu práce České republiky částku 36 821 Kč, představující dlužné výživné pro dceru [REDAKCE]. S přihlédnutím k tomu, že obžalovaný se plnění vyživovací povinnosti vyhýbá, jak bylo konstatováno shora, je tak nutno jeho jednání kvalifikovat jako přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 2 trestního zákoníku, resp. podle § 196 odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku v případě ad. 1 uvedeném ve výroku tohoto rozsudku, když matka dítěte [REDAKCE] pobírala ve sledovaném období z důvodu finanční tísně sociální dávky pomoci v hmotné nouzi.
26. Při úvahách o trestu byly soudem váženy veškeré skutečnosti rozhodné pro určení jeho druhu a výše. Obžalovaný porušil zájem společnosti na tom, aby každý z rodičů se podílel na výživě svého

Shodu s prvopisem potvrzuje Moravčíková Petra.

dítěte. Obžalovaná tuto svoji povinnost zcela ignoroval, když za řadu let dobu neposlal ani korunu na výživu svých dětí. Přitěžující okolností jeho jednání podle názoru soudu je fakt, že tak nečinil, byť jeho vyživovací povinnost byla minimální a zejména pak nesrovnatelně nižší s vyživovací povinností matek, které měly děti svěřené do výchovy. Nejen výchovu ale i výživu dětí tak nechal zcela na třetí osobě. Výživné bylo hrazeno v podstatě pouze ve formě exekučních srážek pokud byl obžalovaný aktuálně zaměstnán či ve výkonu trestu odnětí svobody. Škodlivost jeho jednání je zvyšována tím, že jednal v přímém úmyslu, dlouhou dobu páchání trestné činnosti a okolnostmi případu, kdy se hrazení výživného snažil vyhýbat tím, že se zdržoval na neznámém místě. K osobě obžalovaného je zjišťováno, že byl v minulosti osmkrát soudně trestán, a to vždy pro totožnou trestnou činnost, jaká je předmětem řízení v této věci, v jednom případě se na něj v současné době hledí, jako kdyby trestán nebyl. Soud tak musí konstatovat, že obžalovaný je speciálním recidivistou, která se placení výživného chronicky vyhýbá. Soud na straně obžalovaného neshledává žádnou polehčující okolnost.

27. Výměru trestu je třeba zvolit v rámci zákonné trestní sazby ustanovení § 196 odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, podle které lze uložit trest odnětí svobody na šest měsíců až na tři léta. Jako odpovídající trest při zvážení všech zjištěných okolností, byl obžalovanému uložen úhrnný trest odnětí svobody při horní hranici zákonné sazby, konkrétně v trvání třiceti měsíců, když nelze přehlédnout, že v jeho případě je třeba ve vztahu k projednávané trestné činnosti hovořit jako o speciálním recidivistovi. Soud má za to, že účelu trestu lze dosáhnout pouze přímým omezením svobody obžalovaného, když se v minulosti ukládané tresty výchovného charakteru zcela minuly účinkem. I po výkonech několika nepodmíněných trestů odnětí svobody se navíc obžalovaný stále dopouští totožné trestné činnosti. Pro výkon trestu odnětí svobody byl odsouzený v souladu s § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel, či druh. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobilé přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do 8 dnů od doručení rozsudku soud prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odst. 1 se hlavní líčení provede znovu (§ 306a odst. 2 trestního řádu).

Český Krumlov 23. března 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje Moravčíková Petra.

JUDr. Jitka Juřicová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Moravčíková Petra.